EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 28.9.2011
COM(2011) 594 konč.

2011/0261 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o skupnem sistemu davka na finančne transakcije in spremembi Direktive 2008/7/ES

{SEC(2011) 1102 konč.}
{SEC(2011) 1103 konč.}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

1.1. Uvod: okoliščine finančne in gospodarske krize, cilji politike in potreba po zagotovitvi pravilnega delovanja notranjega trga

Nedavna svetovna gospodarska in finančna kriza je močno prizadela naša gospodarstva in javne finance. Finančni sektor je bil pomemben sopovzročitelj gospodarske krize, njene stroške pa so nosile države in evropski državljani nasploh. V Evropi in na mednarodni ravni obstaja močno soglasje o tem, da bi moral zaradi stroškov reševanja krize in svoje trenutne podpovprečne obdavčitve finančni sektor zagotoviti primernejši prispevek. Več držav članic EU je že sprejelo neusklajene ukrepe na področju obdavčitve finančnega sektorja. Ta predlog je namenjen temu, da bi se v zvezi s tem ponudil skupen evropski pristop, ki naj bo skladen z notranjim trgom. Ta predlog želi torej dopolniti regulativni okvir EU, da se zagotovijo varnejše finančne storitve in zlasti obravnava zlasti tvegano ravnanje na nekaterih segmentih finančnih trgov, da se tako prepreči ponovna uporaba preteklih praks.

Evropska komisija je zamisel o uvedbi davka na finančne transakcije že preučila v svojem sporočilu z dne 7. oktobra 2010 z naslovom Obdavčitev finančnega sektorja[1]. Ob upoštevanju analize, ki jo je Komisija izvedla tudi zaradi številnih pozivov Evropskega sveta[2], Evropskega parlamenta[3] in Sveta, je ta predlog prvi korak k:

– preprečevanju razdrobljenosti notranjega trga finančnih storitev glede na to, da se sprejema vedno več neusklajenih nacionalnih davčnih ukrepov;

– zagotovitvi, da finančne institucije prevzamejo ustrezen del stroškov, nastalih zaradi nedavne krize, in zagotovitvi, da z vidika obdavčitve v sektorju veljajo enakovrednih pogoji kot v drugih sektorjih[4];

– oblikovanju ustreznih odvračilnih ukrepov za transakcije, ki ne krepijo učinkovitosti finančnih trgov, na podlagi dopolnitve regulativnih ukrepov, namenjenih preprečevanju prihodnjih kriz.

Ob upoštevanju izjemno visoke mobilnosti večine transakcij, ki bi jih bilo mogoče obdavčiti, je treba preprečiti izkrivljanje zaradi davčnih pravil, ki bi jih države članice sprejele enostransko. Ukrepanje na ravni EU je edina možnost, s katero se lahko dejansko prepreči razdrobljenost

---

1 COM(2010) 549 konč. (http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0549:FIN:SL:PDF).

2 Voditelji držav ali vlad euroobmočja so se na zasedanju Evropskega sveta 11. marca 2011 strinjali, da „je treba preučiti zamisel o uvedbi davka na finančne transakcije in si prizadevati za njegovo uveljavitev na ravni euroobmočja in EU ter na mednarodni ravni“. Na naslednjem zasedanju 24. in 25. marca 2011 je Evropski svet ponovno izpostavil svoj predhodni sklep, da je treba preučiti zamisel o uvedbi globalnega davka na finančne transakcije in si prizadevati za njegovo uveljavitev.

3 Evropski parlament je 10. in 25. marca 2010 ter 8. marca 2011 sprejel resolucije, v katerih je Komisijo pozval, naj izvede oceno učinka davka na finančne transakcije, v kateri bodo preučene njegove prednosti in slabosti. Poleg tega je zahteval oceno možnosti, da davek na finančne transakcije prispeva v proračun EU in se uporablja kot inovativen mehanizem financiranja, s katerim bi se državam v razvoju zagotovila podpora za prilagajanje podnebnim spremembam in njihovo blažitev ter bi se financiralo razvojno sodelovanje.

4 Večina finančnih in zavarovalnih storitev je oproščena plačila DDV.

finančnih trgov po dejavnostih in državah ter zagotovi enaka obravnava finančnih institucij v EU in s tem pravilno delovanje notranjega trga.

Zato je v tem predlogu predvidena uskladitev davkov na finančne transakcije v državah članicah, da se zagotovi nemoteno delovanje enotnega trga.

V skladu s predlogom Komisije za Sklep Sveta o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije z dne 29. junija 2011[5] je cilj tega predloga tudi razviti nov tok prihodkov, da se postopoma nadomestijo nacionalni prispevki v proračun EU ter se tako manj bremenijo državne blagajne.

1.2. Financiranje proračuna EU

Vprašanje obdavčitve finančnega sektorja je bilo obravnavano tudi v sporočilu Komisije z naslovom Pregled proračuna EU z dne 19. oktobra 2010[6], v katerem je navedeno, da „Komisija meni, da bi se iz naslednjega neizključnega seznama finančnih sredstev lahko izbrali možni viri sredstev, ki bi postopoma nadomestili nacionalne prispevke ter tako manj bremenili državne blagajne: – obdavčitev EU za finančni sektor“. V poznejšem predlogu Sklepa Sveta o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije z dne 29. junija 2011[7] je bil davek na finančne transakcije opredeljen kot nov vir lastnih sredstev, ki ga je treba vključiti v proračun EU. Zato bo ta predlog dopolnjen z ločenimi predlogi o virih lastnih sredstev, v katerih bo Komisija predlagala, kako se bo davek na finančne transakcije uporabljal kot vir prihodkov za proračun EU.

1.3. Ureditveno ozadje

Evropska unija trenutno izvaja ambiciozen program regulativne reforme v sektorju finančnih storitev. Komisija bo do konca tega leta predlagala vse glavne potrebne elemente za temeljno izboljšanje regulacije in nadzora finančnih trgov v Evropi. Reforma finančnih storitev v EU vključuje štiri strateške cilje, in sicer izboljšanje nadzora finančnega sektorja; okrepitev finančnih institucij in vzpostavitev okvira za njihovo sanacijo, kadar je to potrebno; zagotovitev večje varnosti in preglednosti finančnih trgov ter izboljšanje varstva uporabnikov finančnih storitev. Pričakuje se, da bo po tej obsežni reformi sektor finančnih storitev ponovno zagotavljal koristi realnemu gospodarstvu, zlasti financiranju rasti. Predlog o davku na finančne transakcije je namenjen dopolnitvi teh ureditvenih reform.

1.4. Mednarodno ozadje

Ta predlog pomeni pomemben prispevek k trenutni mednarodni razpravi o obdavčitvi finančnega sektorja in zlasti o oblikovanju davka na finančne transakcije na svetovni ravni. Za kar največje zmanjšanje tveganj je najboljša možnost usklajen pristop. Ta predlog prikazuje, kako je mogoče zasnovati in izvajati učinkovit davek na finančne transakcije ter tako ustvariti znatne prihodke. S tem naj se utre pot k usklajenemu pristopu z najpomembnejšimi mednarodnimi partnerji.

---

5 COM(2011) 510 konč. http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwk1420/proposal_council_own_resources_en.pdf.

6 COM(2010) 700 konč. (http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0700:FIN:SL:PDF).

7 COM(2011) 510 konč. (http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwk1420/proposal_council_own_resources_en.pdf).

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

2.1. Posvetovanje z zunanjimi strokovnjaki in zunanja izvedenska mnenja

Ta predlog je bil oblikovan na podlagi številnih zunanjih prispevkov. Ti prispevki so bili predloženi v obliki povratnih informacij v okviru javnega posvetovanja o obdavčitvi finančnega sektorja, usmerjenih posvetovanj z državami članicami, strokovnjaki in zainteresiranimi stranmi iz finančnega sektorja ter treh različnih zunanjih študij, ki so bile naročene za namene ocene učinka.

Rezultati postopka posvetovanja in zunanji prispevki so upoštevani v oceni učinka.

2.2. Ocena učinka

V oceni učinka, priloženi temu predlogu, so analizirani učinki dodatnih davkov v finančnem sektorju glede na cilje (1) zagotavljanja prispevka finančnega sektorja k javnim financam, (2) omejevanja neželenega ravnanja na trgu in s tem stabilizacije trgov ter (3) preprečevanja izkrivljanja na notranjem trgu. V oceni učinka sta bili preučeni dve osnovni možnosti, in sicer davek na finančne transakcije in davek na finančne dejavnosti, ter številne z njima povezane možnosti zasnove. Ugotovljeno je bilo, da je davek na finančne transakcije boljša možnost.

Videti je, da je davek na finančne transakcije sposoben zbrati znatne davčne prihodke iz finančnega sektorja, vendar je ravno tako kot davek na finančne dejavnosti povezan s tveganjem nekaterih negativnih učinkov v smislu zmanjšanja BDP in tržnega obsega transakcij. Da se prepreči tveganje za selitev, je potreben usklajen pristop na ravni EU za preprečitev razdrobljenosti enotnega trga in na mednarodni ravni v skladu s cilji sodelovanja skupine G-20..

Poleg tega so v odgovor na tveganja, podprt s tržnim odzivom in učinkom na rast, v zasnovo davka na finančne transakcije vključeni blažilci gospodarskih učinkov in vplivov ter morebitnih strategij izogibanja in tveganj za selitev:

- široko opredeljeno področje uporabe obdavčite v zvezi s proizvodi, transakcijami, vrstami poslovanja in finančnimi akterji ter transakcijami, izvedenimi znotraj finančne skupine,

- uporaba načela o stalnem prebivališču – obdavčitev se izvede v državi članici sedeža finančnih akterjev, neodvisno od mesta izvedbe transakcije. Direktiva določa tudi obdavčitev v EU, če je s finančno transakcijo s stranko v EU vključena finančna institucija, ki ni finančna institucija EU, ali njena podružnica v EU,

- določitev davčnih stopenj na primerni ravni, da se kar najbolj zmanjša morebitni učinek na ceno kapitala za namene nefinančnih naložb,

- izključitev transakcij na primarnih trgih za vrednostne papirje (delnice, obveznice) in valute s področja uporabe davka na finančne transakcije, da se ne vpliva na zbiranje kapitala s strani vlad in družb. Ta izključitev primarnih trgov je skladna z ustaljeno politično prakso EU, kakor je vključena v Direktivo 2008/7/ES,

- izločitev posojilodajalnih in posojilojemalnih dejavnosti zasebnih gospodarstev, podjetij ali finančnih institucij ter drugih običajnih finančnih dejavnosti, kot so najemanje kreditov ali plačilne transakcije,

- izključitev finančnih transakcij, ki se na primer izvedejo z Evropsko centralno banko (ECB) in nacionalnimi centralnimi bankami, s področja uporabe davka na finančne transakcije, tako da Direktiva ne bo vplivala na sposobnosti refinanciranja finančnih institucij ali na instrumente monetarnih politik.

Ob upoštevanju blažilnih ukrepov, vključenih v zasnovo predlaganega davka na finančne transakcije, se pričakuje, da bo v primerjavi z osnovnim scenarijem dolgoročni negativen učinek na raven BDP omejen na približno 0,5 %.

Ocena učinka kaže, da bo davek na finančne transakcije vplival na ravnanje na trgu in poslovne vzorce v finančnem sektorju. Povečanje transakcijskih stroškov zaradi davka bi lahko vplivalo na algoritmično trgovanje na finančnih trgih, tako da bi se zaradi teh stroškov zmanjšal marginalni dobiček.. To bi zlasti veljalo za poslovni model hitrega algoritmičnega trgovanja, ki je fizično tesno povezan s trgovalnimi platformami, na katerih institucije izvajajo številne transakcije z velikim obsegom in majhnim marginalnim učinkom. Te bi lahko bilo potrebno nadomestiti z algoritmi, ki sprožajo manj številne transakcije z večjim marginalnim učinkom (pred odmero davka).

Poleg tega je z oceno učinka ugotovljeno, da bo imel davek na finančne transakcije progresivne učinke porazdelitve, kar pomeni, da se bo njegov učinek povečeval sorazmerno z dobičkom, saj imajo višji dohodkovni razredi več koristi zaradi storitev finančnega sektorja. To velja zlasti za davek na finančne transakcije, ki je omejen na transakcije s finančnimi instrumenti, kot so obveznice in delnice ter njihovi izvedeni finančni instrumenti. Zaradi izločitve, ki je vgrajena v ta predlog, to ne bi vplivalo na zasebna gospodarstva ter mala in srednja podjetja, ki v finančne trge ne vlagajo aktivno.

Geografska porazdelitev prihodkov od davka je odvisna od tehnične zasnove davka. V skladu s to direktivo bo geografski razmik odvisen od sedeža finančnih institucij, vključenih v finančne transakcije, ne pa od mesta trgovanja s finančnimi instrumenti. Zaradi tega obstaja verjetnost nižje koncentracije prihodka od davka, zlasti kadar finančne institucije izvajajo trgovanje na trgovalni platformi za račun finančnih institucij s sedežem v drugi državi članici.

Ta direktiva tudi zagotavlja, da se posebni ukrepi za obravnavo izmikanja, utaje in zlorabe opredelijo na ravni držav članic in Unije z delegiranimi akti. Klavzula o pregledu bo zagotovila pregled učinka davka na finančne transakcije po treh letih njegovega izvajanja, in sicer na pravilno delovanje notranjega trga, finančne trge in realno gospodarstvo, ob upoštevanju napredkov pri obdavčitvi finančnega sektorja v mednarodnem okolju.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1. Pravna podlaga

Ustrezna pravna podlaga za predlagano direktivo je člen 113 PDEU. Cilj predloga je uskladitev zakonodaje o posredni obdavčitvi finančnih transakcij, ki je potrebna za zagotovitev pravilnega delovanja notranjega trga in preprečevanje izkrivljanja konkurence.

3.2. Subsidiarnost in sorazmernost

Na ravni EU je treba enotno opredeliti bistvene elemente davka na finančne transakcije, da se preprečita neprimerna selitev transakcij in udeležencev na trgu ter nadomestitev finančnih instrumentov znotraj EU. Enotna opredelitev na ravni EU je torej potrebna za zagotovitev pravilnega delovanja notranjega trga in preprečevanje izkrivljanja konkurence v EU.

Prav tako bi lahko imela enotna opredelitev na ravni EU ključno vlogo pri zmanjševanju sedanje razdrobljenosti notranjega trga, tudi za različne produkte finančnega sektorja, ki se pogosto uporabljajo kot zelo podobni nadomestni produkti. Neusklajenost davka na finančne transakcije spodbuja davčno arbitražo in lahko povzroča dvojno obdavčevanje ali neobdavčevanje. To onemogoča enake konkurenčne pogoje za izvajanje finančnih transakcij, poleg tega pa vpliva tudi na prihodke držav članic. Prav tako za finančni sektor ustvarja dodatne stroške za skladnost, ki so posledica preveč različnih davčnih sistemov.

To je podprto z empiričnimi dokazi. Nacionalni davki na finančne transakcije so do zdaj povzročali selitev dejavnosti in/ali institucij ali pa so bili zaradi preprečevanja selitev zasnovani tako, da so se odmerjali le na razmeroma nemobilni davčni osnovi, pri čemer so bili zelo podobni nadomestni produkti pogosto neobdavčeni. Zato sta uskladitev ključnih pojmov in usklajevanje izvajanja na ravni EU predpogoja za uspešno uporabo davka na finančne transakcije in preprečevanje izkrivljanja. Poleg tega bo takšno ukrepanje na ravni EU spodbudilo ta zaželen pristop.

Zato je ta predlog namenjen zlasti določitvi skupne strukture davka in skupnih določb o obračunavanju. Predlog torej državam članicam pušča dovolj manevrskega prostora pri dejanski določitvi davčnih stopenj nad minimalno ravnjo, določitvi obveznosti obračunavanja in poročanja ter preprečevanju davčne utaje, izogibanja davkom in zlorabe na področju davkov.

Zato skupni okvir za davek na finančne transakcije v EU upošteva načelo subsidiarnosti in sorazmernosti iz člena 5 PEU. Države članice ne morejo zadovoljivo doseči cilja iz tega predloga, ampak ga je zaradi zagotavljanja pravilnega delovanja notranjega trga lažje doseči na ravni Unije.

Uskladitev, ki se predlaga v obliki direktive in ne uredbe, ne presega okvirov, ki so potrebni za dosego zastavljenih ciljev, predvsem pravilnega delovanja notranjega trga. Predlog je v skladu z načelom sorazmernosti.

3.3. Podrobna obrazložitev predloga

3.3.1. Poglavje I (Vsebina, področje uporabe in opredelitev pojmov)

V tem poglavju je opredeljen osnovni okvir predlaganega davka na finančne transakcije v EU. Cilj tega davka na finančne transakcije je obdavčiti bruto transakcije pred neto izravnavo.

Področje uporabe zadevnega davka je široko, ker zajema transakcije v zvezi z vsemi vrstami finančnih instrumentov, saj so ti pogosto zelo podobni medsebojni nadomestni produkti. Tako področje uporabe zajema instrumente, ki se lahko tržijo na kapitalskem trgu, instrumente denarnega trga (razen plačilnih instrumentov), enote ali deleže v kolektivnih naložbenih podjemih (ki vključujejo kolektivne naložbene podjeme za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje in alternativne investicijske sklade[8]) in pogodbe na izvedene finančne instrumente. Poleg tega področje uporabe davka ni omejeno na trgovanje na organiziranih trgih, kot so regulirani trgi in večstranski sistemi trgovanja, ampak zajema tudi druge oblike trgovanja, vključno s trgovanjem na

[8] Besedilo se sklicuje na opredelitev finančnih instrumentov iz Priloge I k Direktivi 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004 str. 1). Ta opredelitev zajema enote v kolektivnih naložbenih podjemih. Zato so deleži in enote kolektivnih naložbenih podjemov za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) iz člena 1(2) Direktive 2009/65/ES (UL L 302, 17.11.2009, str. 32) in alternativni investicijski skladi (AIS) iz člena 4(1)(a) Direktive 2011/61/EU (UL L 174, 1.7.2011, str. 1) finančni instrumenti. Vpis in odkup teh instrumentov se torej štejeta za finančni transakciji v smislu tega predloga.

prostem trgu. Prav tako ni omejeno na prenos lastništva, ampak pomeni sprejeto obveznost, pri kateri se upošteva, ali vključena finančna institucija prevzema tveganje zaradi zadevnega finančnega instrumenta („nakup in prodaja“). Kadar je rezultat pogodbe na izvedene finančne instrumente dobava finančnih instrumentov, se poleg obdavčljive pogodbe na izvedene finančne instrumente davek uporablja tudi za dobavljene finančne instrumente, če so izpolnjeni vsi drugi pogoji za obdavčitev.

Kljub temu so s področja uporabe davka izključene transakcije z Evropsko centralno banko in nacionalnimi centralnimi bankami, da se prepreči kakršen koli negativen učinek na možnosti refinanciranja finančnih institucij ali na monetarne politike na splošno.

Ustrezen regulativni okvir na ravni EU določa jasne, celovite in sprejete opredelitve pojmov[9] za finančne instrumente, katerih nakup, prodaja in prenos so obdavčeni, ter tudi za sklenitev ali spremembo pogodb na izvedene finančne instrumente. Omenjene pogodbe na izvedene finančne instrumente zajemajo izvedene finančne instrumente za naložbene namene. Na podlagi uporabljenih opredelitev pojmov je mogoče ugotoviti, da promptne valutne transakcije niso obdavčljive finančne transakcije, medtem ko so valutni izvedeni finančni instrumenti obdavčeni. Zajete so tudi pogodbe na izvedene finančne instrumente v zvezi z blagom, medtem ko transakcije na področju fizičnega blaga to niso.

Finančne transakcije so lahko tudi nakup/prodaja ali prenos strukturiranih produktov, kar pomeni vrednostne papirje, s katerimi se trguje, ali druge finančne instrumente, ki so na voljo z listinjenjem. Takšni produkti so primerljivi s katerim koli drugim finančnim instrumentom, zato morajo biti zajeti z izrazom „finančni instrument“, kot se uporablja v tem predlogu. Če bi bili izključeni s področja uporabe davka na finančne transakcije, bi to ustvarjalo možnosti za izogibanje. Ta kategorija produktov vključuje predvsem lastne menice, nakupne bone in potrdila ter bančniško listinjenje, pri katerem se kreditno tveganje, povezano s sredstvi, kot so hipoteke ali posojila, običajno prenese na trg, in zavarovalniško listinjenje, ki vključuje prenos drugih vrst tveganja, na primer tveganja iz zavarovalnih pogodb.

Kljub temu je področje uporabe davka osredotočeno na finančne transakcije, ki jih izvajajo finančne institucije, ki delujejo kot stranke v finančni transakciji za svoj račun ali za račun drugih oseb ali ki delujejo v imenu stranke v transakciji. Ta pristop zagotavlja, da se davek na finančne transakcije v celoti uporablja. V praksi je to običajno razvidno iz ustreznih vnosov v poslovnih knjigah.

Opredelitev pojma finančne institucije je široka in zajema zlasti investicijska podjetja, organizirane trge, kreditne institucije, zavarovalnice in pozavarovalnice, kolektivne naložbene podjeme in njihove upravitelje, pokojninske sklade in njihove upravitelje, holdinge, finančne lizinške družbe, subjekte s posebnim namenom ter se, če je to mogoče, sklicuje na opredelitve pojmov iz ustrezne zakonodaje EU, sprejete za regulativne namene. Poleg tega je treba za finančne institucije šteti tudi druge osebe, ki izvajajo pomembne finančne dejavnosti.

Za nadaljnje podrobnosti predlagana direktiva določa prenesena pooblastila.

Centralne nasprotne stranke (CCP), centralni registri vrednostnih papirjev (CRVP) in mednarodni centralni registri vrednostnih papirjev (ICSD) se ne štejejo za finančne institucije, če opravljajo naloge, ki same po sebi niso obravnavane kot trgovinska dejavnost. Poleg tega so ključni za učinkovitejše in preglednejše delovanje finančnih trgov.

---

[9] Zlasti Direktiva 2004/39/ES (prim. prejšnjo opombo).

Območje uporabe predlaganega davka na finančne transakcije in pravice držav članic do obdavčitve so določeni na podlagi načela stalnega prebivališča/sedeža. Finančna transakcija je obdavčljiva v EU, če ima ena od strank v transakciji sedež na ozemlju države članice. Transakcija bo obdavčena v državi članici, na ozemlju katere ima finančna institucija sedež, če je ta institucija stranka v transakciji, ki deluje za svoj račun ali za račun druge osebe ali deluje v imenu stranke v transakciji.

Če imajo različne finančne institucije, ki so stranke v transakciji ali delujejo v njihovem imenu, sedeže na ozemljih različnih držav članic, bodo te države članice lahko obdavčile transakcijo po stopnjah, ki so jih določile v skladu s tem predlogom. Kadar imajo te institucije sedež na ozemlju države zunaj Unije, se v EU za transakcijo ne uporablja davek na finančne transakcije, razen če ima ena od strank v transakciji sedež v EU, pri čemer se bo v tem primeru štelo, da ima finančna institucija tretje države sedež v zadevni države članici, v kateri bo transakcija tudi obdavčljiva. Kadar se transakcije izvajajo na mestih trgovanja zunaj EU, so obdavčljive, če je vsaj ena institucija, ki izvaja transakcijo ali v njej sodeluje, v EU. Poleg tega je v primerih, v katerih so finančni instrumenti, katerih nakup in prodaja sta obdavčljiva, predmet prenosa med subjekti skupine, ta prenos obdavčljiv, tudi če ne gre za nakup ali prodajo.

Vendar če je bila oseba, zavezana k plačilu davka, sposobna dokazati, da ni povezave med gospodarskim jedrom transakcije in ozemljem katere koli države članice, se lahko šteje, da institucija nima sedeža v državi članici.

Poleg tega, če so predmet prenosa med subjekti v skupini finančni instrumenti, katerih nakup in prodaja sta obdavčljiva, je ta prenos obdavčljiv, čeprav ne pomeni nujno nakupa ali prodaje.

Iz navedenega izhaja, da se veliko finančnih dejavnosti ne šteje za finančne transakcije v okviru davka na finančne transakcije, pri katerem se upoštevajo zgoraj navedeni cilji. Poleg izključitve primarnih trgov, kot je opisano zgoraj, je s področja uporabe davka na finančne transakcije izključena večina vsakdanjih finančnih dejavnosti, pomembnih za državljane in podjetja. To so na primer sklepanje zavarovalnih pogodb, hipotekarna posojila, potrošniška posojila, plačilne storitve itd. (čeprav je nadaljnje trgovanje z njimi prek strukturiranih produktov vključeno). S področja uporabe davka na finančne transakcije so izključene tudi valutne transakcije na promptnih trgih, kar ohranja prosti pretok kapitala. Kljub temu so pogodbe na izvedene finančne instrumente na podlagi valutnih transakcij vključene na področje uporabe davka na finančne transakcije, ker kot take niso valutne transakcije.

3.3.2. Poglavje II (Obračunavanje, davčna osnova in stopnje)

Kot trenutek nastanka obveznosti obračuna davka je določen trenutek, ko se izvede finančna transakcija. Naknadna odpoved se ne more šteti kot razlog za neobračunanje davka, razen v primerih napak.

Ker se nakup/prodaja ali prenos nekaterih finančnih instrumentov (razen izvedenih finančnih instrumentov) in nakup/prodaja, prenos, sklenitev ali sprememba pogodb na izvedene finančne instrumente razlikujejo glede na vrsto in značilnosti, je treba zanje uporabljati različne davčne osnove.

Za nakup in prodajo nekaterih finančnih instrumentov (razen izvedenih finančnih instrumentov) se običajno določi cena ali katera koli druga oblika nadomestila. Smiselno je, da je ta določena kot davčna osnova. Vendar so potrebna posebna pravila, da se prepreči izkrivljanje trga, kadar je nadomestilo nižje od tržne cene ali v primeru transakcij med subjekti skupine, ki niso zajete s

pojmoma nakupa in prodaje. V takih primerih je davčna osnova strogo določena tržna cena v trenutku nastanka obveznosti obračuna davka na finančne transakcije.

Za nakup/prodajo, prenos, sklenitev ali spremembo pogodb na izvedene finančne je davčna osnova za davek na finančne transakcije nominalni znesek v času nakupa/prodaje, prenosa, sklenitve ali spremembe pogodbe na izvedene finančne instrumente. S tem pristopom bi se omogočila enostavna uporaba davka na finančne transakcije za pogodbe na izvedene finančne instrumente ter hkrati zagotovili nizki stroški za skladnost in nizki upravni stroški. Ta pristop tudi oteži umetno zniževanje davčne obremenitve z ustvarjalnim oblikovanjem pogodb na izvedene finančne instrumente, saj ne bi obstajala finančna spodbuda za sklenitev pogodbe, ki temelji zgolj na razlikah v cenah ali vrednostih. Poleg tega to pomeni obdavčevanje v trenutku nakupa/prodaje, prenosa, sklenitve ali spremembe pogodbe v primerjavi z obdavčevanjem denarnih tokov v različnih trenutkih trajanja pogodbe. Stopnja, ki se v tem primeru uporabi, mora biti razmeroma nizka, da bo davčna obremenitev ustrezna.

V državah članicah bodo morda potrebne posebne določbe, da se preprečijo davčna utaja, izogibanje davkom in zloraba na področju davkov (glej tudi oddelek 3.3.3). Kadar je na primer nominalni znesek umetno razdeljen: nominalni znesek menjalnega posla je lahko na primer razdeljen z arbitrarno velikim faktorjem, vsa plačila pa so pomnožena z enakim faktorjem. Tako bi ostali denarni tokovi instrumenta nespremenjeni, višina davčne osnove pa bi se arbitrarno znižala.

Potrebne so posebne določbe za določitev davčne osnove za transakcije, kadar so davčna osnova ali njeni deli v valuti, ki ni valuta države članice, v kateri se odmeri davek.

Nakup/prodaja ali prenos nekaterih finančnih instrumentov, razen izvedenih finančnih instrumentov, in nakup/prodaja, prenos, sklenitev ali sprememba pogodb na izvedene finančne instrumente imajo različne značilnosti. Poleg tega se bodo trgi verjetno različno odzivali na davek na finančne transakcije, ki se bo uporabljal za vsako od teh dveh kategorij. Iz teh razlogov in zaradi zagotovitve na splošno pravičnega obdavčenja se morajo stopnje za ti dve kategoriji razlikovati.

Pri stopnjah je treba upoštevati tudi razlike v metodah, ki se uporabljajo za določanje davčnih osnov.

Na splošno so predlagane minimalne davčne stopnje (nad katerimi bo manevrski prostor za nacionalne politike), ki bodo dovolj visoke, da se bo lahko dosegel cilj uskladitve iz te direktive. Hkrati so predlagane stopnje dovolj nizke, da se tveganja za selitev kar najbolj zmanjšajo.

3.3.3. Poglavje III (Plačilo davka na finančne transakcije, povezane obveznosti ter preprečevanje davčne utaje, izogibanja davkom in zlorabe na področju davkov)

Ta predlog določa področje uporabe davka s sklicevanjem na finančne transakcije, v katerih je stranka finančna institucija s sedežem na ozemlju zadevne države članice (ki deluje za svoj račun ali za račun druge osebe), ali transakcije, v katerih institucija deluje v imenu stranke. Dejansko finančne institucije večino transakcij izvedejo na finančnih trgih, pri čemer mora biti davek na finančne transakcije osredotočen na finančni sektor kot tak in ne na državljane. Zato morajo biti te institucije zavezane plačilu davka davčnim organom. Kljub temu je treba državam članicam omogočiti, da določijo, da so druge osebe solidarno odgovorne za plačilo davka, vključno v primerih, ko ima stranka pri transakciji glavni sedež zunaj Evropske unije.

Veliko finančnih transakcij se izvaja z elektronskimi sredstvi. V tem primeru davek na finančne transakcije zapade v plačilo takoj ob nastanku obveznosti obračuna davka. V drugih primerih davek

na finančne transakcije zapade v plačilo v obdobju, ki je dovolj dolgo, da se lahko plačilo ročno obdela, in ki zagotavlja, da se preprečijo prednosti neupravičenih denarnih tokov, ki bi jih imela zadevna finančna institucija. Glede na to se za ustrezno šteje obdobje treh delovnih dni.

Države članice morajo sprejeti ustrezne ukrepe za pravilno in pravočasno odmero davka na finančne transakcije ter preprečevanje davčne utaje, izogibanja davkom in zlorabe na področju davkov.

V zvezi s tem morajo države članice uporabljati obstoječo in prihodnjo zakonodajo EU o finančnih trgih, ki vključuje obveznosti poročanja in vzdrževanja podatkov v zvezi s finančnimi transakcijami.

Po potrebi morajo uporabljati tudi razpoložljive instrumente upravnega sodelovanja v zvezi z odmero in izterjavo davkov, zlasti Direktivo Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS[10] (uporablja se od 1. januarja 2013) ter Direktivo Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi[11] (uporablja se od 1. januarja 2012). Kadar je primerno, je treba uporabljati tudi druge instrumente, na primer večstransko Konvencijo OECD in Sveta Evrope o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah[12].

Za nadaljnje podrobnosti predlagana direktiva določa prenesena pooblastila.

Zgoraj opisana pravila skupaj s konceptualnim pristopom, na katerem temelji davek na finančne transakcije (široko področje uporabe, načelo stalnega prebivališča/sedeža, brez izjem), omogočajo zmanjšanje davčnih utaj, izogibanja davkom in zlorab na področju davkov.

3.3.4. Poglavje IV (Končne določbe)

Glede na cilj uskladitve iz tega predloga se državam članicam ne sme dovoliti, da ohranijo ali uvedejo davke na finančne transakcije, ki niso davek na finančne transakcije iz predlagane direktive ali DDV. Kar zadeva DDV, mora še naprej veljati pravica do izbire za obdavčitev iz člena 137(1)(a) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost[13]. Drugi davki, kot so davki na zavarovalne premije itd., so drugačni tako kot provizije za registracijo pri finančnih transakcijah, kadar pomenijo dejansko povrnitev stroškov ali nadomestilo za opravljeno storitev. Zato ta predlog ne zadeva takšnih davkov ali provizij.

Določbe Direktive Sveta 2008/7/ES z dne 12. februarja 2008 o posrednih davkih na zbiranje kapitala[14] se načeloma še naprej v celoti uporabljajo. To pomeni, da se v skladu s členom 5(2) Direktive 2008/7/ES za prvo izdajo deležev ali drugih vrednostnih papirjev enake vrste ali potrdil, ki predstavljajo take vrednostne papirje, zadolžnic, vključno z državnimi obveznicami, ali drugih prenosljivih vrednostnih papirjev ne obračunava davek na finančne transakcije v EU. Vendar je treba zagotoviti, da ima predlagana direktiva prednost pred določbami Direktive 2008/7/ES, da se preprečijo morebitna nasprotja med tema direktivama.

---

10 UL L 64, 11.3.2011, str. 1.

11 UL L 84, 31.3.2010, str. 1.

12 http://www.oecdilibrary.org/docserver/download/fulltext/2311331e.pdf?expires=1309623132&id=id&accname=ocid194935&checksum=37A9732331E7939B3EE154BB7EC53C41.

13 UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

14 UL L 46, 21.2.2008, str. 11.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Na podlagi predhodnih ocen je ugotovljeno, da bi bilo glede na tržne odzive v celotni EU na letni osnovi mogoče zbrati 57 milijard EUR.

S predlogom bi bil v skladu s Sklepom Sveta o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije z dne 29. junija 2011 dejansko ustvarjen nov tok prihodkov za proračune držav članic in EU.

Prihodki od davka na finančne transakcije v EU se lahko v celoti ali delno uporabijo kot viri lastnih sredstev za proračun EU, tako da bi se nadomestili nekateri obstoječi viri lastnih sredstev, ki se plačujejo iz državnih proračunskih sredstev, kar bi prispevalo k prizadevanjem za proračunsko konsolidacijo v državah članicah. Komisija bo ločeno predložila potrebne dopolnilne predloge, v katerih bo določeno, kako se lahko davek na finančne transakcije uporablja kot vir sredstev za proračun EU.

2011/0261 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o skupnem sistemu davka na finančne transakcije in spremembi Direktive 2008/7/ES

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta[15],

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[16],

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Zaradi nedavne finančne krize se na vseh ravneh razpravlja o možnem dodatnem davku v finančnem sektorju in zlasti davku na finančne transakcije. To razpravo je spodbudilo prizadevanje za zagotovitev, da bi finančni sektor prispeval sredstva za kritje stroškov zaradi krize in da bi bil v prihodnje ta sektor primerno obdavčen glede na druge sektorje; da se odpravijo spodbude za preveč tvegane dejavnosti finančnih institucij; da se dopolnijo ureditveni ukrepi za preprečevanje prihodnjih kriz in da se ustvarijo dodatni prihodki za splošne proračune ali namene posebnih politik.

(2) Da se ob upoštevanju izjemno visoke mobilnosti večine zadevnih finančnih transakcij prepreči izkrivljanje zaradi enostranskih ukrepov držav članic, in s tem zagotovi pravilno delovanje notranjega trga, je pomembno, da so osnovne značilnosti davka na finančne transakcije v državah članicah usklajene na ravni Unije. Zato je treba preprečiti spodbude za davčno arbitražo v Uniji in izkrivljanje pri razporeditvi med finančnimi trgi v Uniji ter možnosti za dvojno obdavčevanje ali neobdavčevanje.

(3) Za pravilno delovanje notranjega trga se mora davek na finančne transakcije uporabljati za trgovanje z različnimi finančnimi instrumenti, vključno s strukturiranimi produkti, na organiziranih trgih in prostem trgu ter za sklepanje in spreminjanje vseh pogodb na izvedene finančne instrumente. Zato se mora uporabljati za široko določen obseg finančnih instrumentov.

---

15 UL C …, …, str. ….

16 UL C …, …, str. ….

(4) Opredelitev finančnih instrumentov v Prilogi I k Direktivi 2004/39/ES[17] Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (MiFID) zajema enote v kolektivnih naložbenih podjemih. To pomeni, da so deleži in enote kolektivnih naložbenih podjemov za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) iz člena 1(2) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP)[18] ter alternativni investicijski skladi (AIS) iz člena 4(1)(a) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 [19] finančni instrumenti. Zato so vpisi in odkupi teh instrumentov transakcije, za katere mora veljati davek na finančne transakcije.

(5) Za ohranitev učinkovitega in preglednega delovanja finančnih trgov je treba z osebnega področja uporabe te direktive izključiti nekatere subjekte, če ti opravljajo naloge, ki same po sebi niso obravnavane kot trgovinska dejavnost, ampak kot dejavnost, ki omogoča trgovanje, ali če se vključijo v finančne transakcije, da bi finančno podprli države članice.

(6) Davek na finančne transakcije ne sme veljati za transakcije z nacionalnimi centralnimi bankami in z Evropsko centralno banko, da se prepreči kakršen koli negativen učinek na možnosti refinanciranja finančnih institucij ali na monetarne politike na splošno.

(7) Z izjemo sklepanja ali spremembe pogodb na izvedene finančne instrumente, je treba večino trgovanja na primarnih trgih in transakcij, ki so pomembne za državljane in podjetja, kot so sklepanje zavarovalnih pogodb, najemanje stanovanjskih kreditov, posojila za nakup ali plačilne storitve, izključiti s področja uporabe davka na finančne transakcije, da se ne ogrozi zbiranje kapitala s strani družb in vlad ter se prepreči učinek na gospodinjstva.

(8) Obračunavanje in davčno osnovo je treba uskladiti, da se prepreči izkrivljanje na notranjem trgu.

(9) Trenutka obračunavanja se ne sme neupravičeno odložiti in se mora ujemati s trenutkom, ko se izvede finančna transakcija.

(10) Za čim preprostejšo določitev davčne osnove, da se omejijo stroški za podjetja in davčne uprave, je treba v primeru finančnih transakcij, ki niso povezane s pogodbami na izvedene finančne instrumente, običajno upoštevati nadomestilo, zagotovljeno v okviru transakcije. Kadar nadomestilo ni zagotovljeno ali je nižje od tržne cene, se tržna cena obravnava kot ustrezen izraz vrednosti transakcije. Enako je treba zaradi preprostega izračuna uporabiti nominalni znesek pri nakupu/prodaji, prenosu, sklenitvi ali spremembi pogodb na izvedene finančne instrumente.

(11) Zaradi enake obravnave se mora uporabljati enotna davčna stopnja v vsaki kategoriji transakcij, torej pri trgovanju s finančnimi instrumenti, ki niso izvedeni finančni instrumenti, na eni strani in nakupu/prodaji, prenosu, sklenitvi in spremembi pogodb na izvedene finančne instrumente na drugi.

---

17 UL L 145, 30.04.2004, str. 1–44.
18 UL L 302, 17.11.2009, str. 32–96.
19 UL L 174, 1.7.2011, str. 1–73.

(12) Da se obdavčitev določi zlasti za sam finančni sektor in ne za državljane in ker finančne institucije izvedejo veliko večino transakcij na finančnih trgih, se mora davek uporabljati za navedene institucije ne glede na to, ali trgujejo v svojem imenu, v imenu drugih oseb, za lasten račun ali za račun drugih oseb.

(13) Zaradi visoke mobilnosti finančnih transakcij in za zmanjšanje možnega izogibanja plačilu davka se mora davek na finančne transakcije uporabljati na podlagi načela stalnega prebivališča/sedeža.

(14) Najmanjše davčne stopnje je treba določiti na dovolj visoki ravni, da se izpolni cilj uskladitve iz te direktive. Hkrati morajo biti dovolj nizke, da se zmanjša tveganje za selitev.

(15) Da se lahko davek na finančne transakcije odmeri natančno in pravočasno, je treba določiti, da morajo države članice sprejeti potrebne ukrepe. Za učinkovito preprečevanje davčne utaje, izogibanja davkom in zlorabe na področju davkov, je treba določiti, da morajo države članice po potrebi uporabiti obstoječe instrumente za vzajemno pomoč v davčnih zadevah ter izkoristiti obveznosti poročanja in vzdrževanja podatkov, kar je v finančnem sektorju obvezno v skladu z ustrezno zakonodajo.

(16) Da se zagotovi sprejetje natančnejših pravil za določitev, ali dane finančne dejavnosti pomenijo znatno delo dejavnosti podjetja, tako da se lahko to podjetje šteje za finančno institucijo za namene te direktive, ter natančnejših pravil glede varstva pred davčno utajo, izogibanjem davkom in zlorabo na področju davkov, je treba v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije Komisijo pooblastiti za sprejemanje aktov v zvezi z določanjem potrebnih ukrepov. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, tudi na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti pravočasno in ustrezno predložitev pomembnih dokumentov Svetu.

(17) Da se prepreči nasprotje med to direktivo in Direktivo Sveta 2008/7/ES z dne 12. februarja 2008 o posrednih davkih na zbiranje kapitala[20], je treba navedeno direktivo ustrezno spremeniti.

(18) Ker cilja te direktive, in sicer usklajevanja bistvenih značilnosti davka na finančne transakcije na ravni Unije, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj zaradi zagotavljanja pravilnega delovanja enotnega trga lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvirov, ki so potrebni za dosego tega cilja –

[20] UL L 46, 21.2.2008, str. 11.

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Poglavje I
Vsebina, področje uporabe in opredelitev pojmov

Člen 1
Vsebina in področje uporabe

1. S to direktivo se vzpostavlja skupni sistem davka na finančne transakcije.

2. Ta direktiva se uporablja za vse finančne transakcije, če je vsaj ena stranka v transakciji ustanovljena v državi članici ter je finančna institucija, ustanovljena na ozemlju države članice, stranka v transakciji, ki deluje za svoj račun ali za račun druge osebe ali deluje v imenu stranke v transakciji.

3. Ta direktiva se ne uporablja za naslednje subjekte:

   (a) evropski instrument za finančno stabilnost;

   (b) ob upoštevanju točke (c) odstavka 4, mednarodno finančno institucijo, ki jo ustanovita dve državi članici ali več ter je namenjena zagotavljanju finančnih sredstev in finančne pomoči za svoje članice, ki so v resnih finančnih težavah ali jim te grozijo;

   (c) centralne nasprotne stranke (CCP), kadar opravljajo funkcijo centralne nasprotne stranke;

   (d) centralne registre vrednostnih papirjev (CSD) in mednarodne centralne registre vrednostnih papirjev (ICSD), kadar izvajajo funkcijo centralnega registra vrednostnih papirjev ali mednarodnega centralnega registra vrednostnih papirjev.

Če subjekt ni zavezan plačilu davka v skladu s prvim pododstavkom, to ne preprečuje obdavčenja nasprotne stranke.

4. Ta direktiva se ne uporablja za naslednje transakcije:

   (a) transakcije na primarnih trgih iz člena 5(c) Uredbe Komisije (ES) št. 1287/2006[21], razen za izdajo in odkup deležev in enot kolektivnih naložbenih podjemov za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), iz člena 1(2) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta[22] ter alternativnih investicijskih skladov (AIS iz člena 4(1)(a) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta[23];

   (b) transakcije z Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo za atomsko energijo, Evropsko centralno banko, Evropsko investicijsko banko in telesi, ki jih je ustanovila Evropska unija ali Evropska skupnost za atomsko energijo in za katere velja Protokol o

[21] UL L 241, 2.9.2006, str. 1.
[22] UL L 302, 17.11.2009, str. 32.
[23] UL L 174, 1.7.2011, str. 1.

privilegijih in imunitetah Evropske unije, v okviru omejitev in pogojev Protokola in sporazumov glede njegovega izvajanja ali sporazumov o sedežu, če to ne pomeni izkrivljanja konkurence;

(c) transakcije z mednarodnimi organizacijami in telesi, ki niso navedeni v členu (b) in jih kot take priznavajo javni organi države gostiteljice, v mejah in pod pogoji, ki jih določajo mednarodne konvencije o ustanovitvi teles ali sporazumi o sedežu;

(d) transakcije s centralnimi bankami držav članic.

Člen 2
Opredelitev pojmov

1. V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „finančna transakcija“ pomeni:

(a) nakup in prodajo finančnega instrumenta pred pobotom in poravnavo, vključno s pogodbami o začasni prodaji in začasnem nakupu ter o posojanju in izposojanju vrednostnih papirjev;

(b) prenos pravice do razpolaganja s finančnim instrumentom kot lastnik med subjekti skupine in drugo enakovredno dejavnost, ki vključuje prenos tveganja v zvezi s finančnim instrumentom, v primerih, ki niso zajeti v točki (a);

(c) sklenitev ali spremembo pogodb na izvedene finančne instrumente;

(2) „finančni instrumenti“ pomeni finančne instrumente, kot so opredeljeni v oddelku C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta[24], in strukturirane produkte;

(3) „pogodba na izvedene finančne instrumente“ pomeni finančni instrument, kot je opredeljen v točkah (4) do (10) oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES;

(4) „pogodba o začasni prodaji“ in „pogodba o začasnem nakupu“ pomeni pogodbo iz člena 3 Direktive 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta[25];

(5) „pogodba o posoji vrednostnih papirjev“ in „pogodba o izposoji vrednostnih papirjev“ pomeni pogodbo iz člena 3 Direktive 2006/49/ES;

(6) „strukturirani produkt“ pomeni vrednostne papirje, s katerimi se trguje, ali druge finančne instrumente, ki so na voljo z listinjenjem v skladu s členom 4(36) Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta[26], ali enakovredne transakcije, ki vključujejo prenos tveganj, razen kreditnega tveganja;

(7) „finančna institucija“ pomeni:

(a) investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v členu 4 Direktive 2004/39/ES;

---

[24] UL L 145, 30.4.2004, str. 1.
[25] UL L 177, 30.6.2006, str. 201.
[26] UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

(b) regulirani trg, kot je opredeljen v členu 4 Direktive 2004/39/ES in katero koli mesto ali platformo za organizirano trgovanje;

(c) kreditno institucijo, kot je opredeljena v členu 4 Direktive 2006/48/ES;

(d) zavarovalnico in pozavarovalnico, kot sta opredeljeni v členu 13 Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta[27];

(e) kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), kot je opredeljen v členu 1 Direktive 2009/65/ES, in družbo za upravljanje, kot je opredeljena v členu 2 Direktive 2009/65/ES;

(f) pokojninski sklad ali institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, kot je opredeljena v členu 6(a) Direktive 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta[28], naložbenega upravitelja takšnega sklada ali institucije;

(g) alternativni investicijski sklad (AIS) in upravitelja alternativnega investicijskega sklada (UAIS), kot sta opredeljena v členu 4 Direktive 2011/61/EU;

(h) subjekt s posebnim namenom pri listinjenju, kot je opredeljen v členu 4 Direktive 2006/48/ES;

(i) namensko družbo, kot je opredeljena v členu 13(26) Direktive 2009/138/ES;

(j) katero koli drugo podjetje, ki izvaja eno ali več naslednjih dejavnosti, če te dejavnosti pomenijo bistven del njegovih skupnih dejavnosti v smislu obsega ali vrednosti finančnih transakcij:

(i) dejavnosti iz točk 1, 2, 3 in 6 Priloge I k Direktivi 2006/48/ES;

(ii) trgovanje za lasten račun ali za račun strank v zvezi s katerim koli finančnim instrumentom;

(iii) pridobivanje deležev v podjetjih;

(iv) sodelovanje v finančnih instrumentih ali njihova izdaja;

(v) zagotavljanje storitev v zvezi z dejavnostmi iz točke (iv),

(8) „centralna nasprotna stranka“ (CCP) pomeni pravni subjekt, ki posreduje med nasprotnimi strankami za trgovanje na enem ali več finančnih trgih ter postane kupec za vsakega prodajalca in prodajalec za vsakega kupca;

(9) „pobot“ (netting) ima pomen, kot je opredeljen v členu 2 Direktive 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta[29];

(10) „nominalni znesek“ pomeni temeljni nominalni znesek ali znesek, s katerim se izračunajo izvršena plačila za določeno pogodbo na izvedene finančne instrumente.

---

27 UL L 335, 17.12.2009, str. 1.
28 UL L 235, 23.9.2003, str. 10.
29 UL L 166, 11.6.1998, str. 45.

2. Komisija v skladu s členom 13 sprejme delegirane akte za določitev podrobnih pravil v zvezi z opredelitvijo, katere dejavnosti iz odstavka 1(7)(j) pomenijo bistven del skupnih dejavnosti podjetja.

Člen 3
Ustanovitev

1. V tej direktivi se šteje, da je finančna institucija ustanovljena na ozemlju države članice, kadar je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

   (a) ima dovoljenje organov navedene države članice za takšno delovanje pri transakcijah, na katerih se dovoljenje nanaša;

   (b) v navedeni državi članici ima registrirani sedež;

   (c) v navedeni državi članici ima stalno ali običajno prebivališče;

   (d) v navedeni državi članici ima podružnico za transakcije, ki jih izvaja ta podružnica;

   (e) je stranka, ki deluje za lasten račun ali za račun druge osebe ali deluje v imenu stranke v transakciji, v finančni transakciji z drugo finančno institucijo, ustanovljeno v navedeni državi članici v skladu s točkami (a), (b), (c) ali (d), ali s stranko, ustanovljeno na ozemlju navedene države članice, ki ni finančna institucija.

2. Če je izpolnjenih več pogojev s seznama v odstavku 1, se za opredelitev države članice ustanovitve upošteva prvi izpolnjeni pogoj od začetka seznama.

3. Ne glede na odstavek 1 se šteje, da finančna institucija ni ustanovljena v skladu z navedenim odstavkom, če oseba, ki je zavezana plačilu davka na finančne transakcije, dokaže, da ne obstaja povezava med ekonomsko vsebino transakcije in ozemljem katere koli države članice.

4. Oseba, ki ni finančna institucija, se šteje za ustanovljeno v državi članici, če je njen registrirani sedež ali, v primeru fizične osebe, njeno stalno ali običajno prebivališče v navedeni državi ali ima v navedeni državi podružnico za finančne transakcije, ki jih navedena podružnica izvede.

Poglavje II
Obračunavanje, davčna osnova in stopnje

Člen 4
Obračunavanje davka na finančne transakcije

1. Obveznost obračuna davka na finančne transakcije za vsako finančno transakcijo nastane, ko se ta izvede.

2. Naknadna odpoved ali popravek finančne transakcije ne vpliva na obračunavanje, razen v primerih napak.

Člen 5

Davčna osnova davka na finančne transakcije v primeru finančnih transakcij, ki niso povezane s pogodbami na izvedene finančne instrumente

1. V primeru finančnih transakcij, ki niso navedene v točki 1(c) člena 2(1) in, v zvezi s pogodbami na izvedene finančne instrumente, v točkah 1(a) in 1(b) člena 2(1) je obdavčljivi znesek vse, kar sestavlja plačano ali dolgovano nadomestilo v zameno za prenos od nasprotne stranke ali tretje stranke.

2. Ne glede na odstavek 1 je v primerih iz navedenega odstavka davčna osnova tržna cena, določena ob nastanku obveznosti obračuna davka na finančne transakcije:

   (a) kadar je nadomestilo nižje od tržne cene;

   (b) v primerih iz člena 2(1)(b).

3. V odstavku 2 tržna cena pomeni celoten znesek, ki bi se plačal kot nadomestilo za zadevni finančni instrument pri tržni transakciji.

Člen 6

Davčna osnova v primeru finančnih transakcij v zvezi s pogodbami na izvedene finančne instrumente

V primeru finančnih transakcij, ki niso navedene v točki 1(c) člena 2(1) in, v zvezi s pogodbami na izvedene finančne instrumente, v točkah 1(a) in 1(b) člena 2(1) je davčna osnova davka na finančne transakcije nominalna vrednost pogodbe na izvedene finančne instrumente v trenutku finančne transakcije.

Kadar je določena več kot ena nominalna vrednost, se za določitev davčne osnove uporabi najvišji znesek.

Člen 7

Skupne določbe o davčni osnovi

Če je vrednost, ki je v skladu s členom 5 ali členom 6 pomembna za določitev davčne osnove, v celoti ali delno izražena v valuti, ki ni valuta države članice obdavčitve, se kot menjalni tečaj uporabi zadnji zabeleženi prodajni tečaj ob nastanku obveznosti obračuna davka na finančne transakcije na najbolj reprezentativnem deviznem trgu v zadevni državi članici ali menjalni tečaj, ki ga ta država članica v skladu z lastnimi pravili določi s sklicevanjem na ta trg.

Člen 8

Uporaba, struktura in raven stopenj

1. Država članica uporabi stopnje davka na finančne transakcije, ki veljajo ob nastanku obveznosti obračuna davka.

2. Stopnje določi vsaka država članica kot odstotek davčne osnove.

   Te stopnje niso nižje od:

   (a) 0,1 % za finančne transakcije iz člena 5;

(b) 0,01 % za finančne transakcije iz člena 6.

3. Države članice uporabijo enako stopnjo za vse finančne transakcije, ki spadajo v isto kategorijo v skladu z odstavkom 2(a) in (b).

Poglavje III
Plačilo davka na finančne transakcije, povezane obveznosti ter preprečevanje davčne utaje, izogibanja davkom in zlorabe na področju davkov

Člen 9
Oseba, zavezana plačilu davka na finančne transakcije davčnim organom

1. Glede na vsako finančno transakcijo davek na finančne transakcije plača vsaka finančna institucija, ki izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:

(a) je stranka v transakciji in deluje za lasten račun ali za račun druge osebe,

(b) deluje v imenu stranke v transakciji ali

(c) je bila transakcija izvedena na njen račun

2. Kadar finančna institucija deluje v imenu ali za račun druge finančne institucije, je samo druga finančna institucija zavezana plačilu davka na finančne transakcije.

3. Vsaka stranka v transakciji, vključno z osebami, ki niso finančne institucije, postane solidarno odgovorna za plačilo davka, ki ga mora za to transakcijo plačati finančna institucija, če tega svojega davka finančnega institucija ni poravnala do roka iz člena 10(4).

4. Države članice lahko določijo, da je namesto oseb, ki so zavezane plačilu davka na finančne transakcije iz odstavkov 1, 2 in 3 tega člena, za plačilo davka solidarno odgovorna druga oseba.

Člen 10
Določbe v zvezi z roki za plačilo davka na finančne transakcije, obveznostmi za zagotavljanje plačila in preverjanjem plačila

1. Države članice določijo obveznosti registracije, obračunavanja in poročanja ter druge obveznosti za zagotavljanje, da se davek na finančne transakcije davčnim organom dejansko plačuje.

2. Države članice sprejmejo ukrepe, ki zagotavljajo, da vsaka oseba, zavezana plačilu davka na finančne transakcije, davčnim organom predloži obračun, ki zajema vse informacije, potrebne za izračun davka na finančne transakcije, ki ga je treba obračunati v obdobju enega meseca, vključno s skupno vrednostjo transakcij, obdavčenih na vsaki stopnji. Obračun davka na finančne transakcije se predloži do desetega dne v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je nastala obveznost obračuna davka na finančne transakcije.

3. Kadar člen 25(2) Direktive 2004/39/ES ne velja za finančne institucije, države članice zagotovijo, da se zadevni podatki v zvezi z vsemi finančnimi transakcijami, ki so jih izvedle v svojem imenu ali v imenu druge osebe, za lasten račun ali za račun druge osebe, hranijo najmanj pet let in so na voljo pristojnemu organu.

4. Države članice zagotovijo, da se zapadli davek na finančne transakcije plačuje davčnim organom v naslednjih obdobjih:

   (a) v trenutku nastanka obveznosti obračuna davka, če se transakcija izvede elektronsko;

   (b) v treh delovnih dneh od trenutka nastanka obveznosti obračuna davka v vseh drugih primerih.

5. Države članice zagotovijo, da za to pristojni organi preverijo, ali je davek pravilno plačan.

Člen 11
Posebne določbe v zvezi s preprečevanjem davčne utaje, izogibanja davkom in zlorabe na področju davkov

1. Države članice sprejmejo ukrepe za preprečevanje davčne utaje, izogibanja davkom in zlorabe na področju davkov.

2. Komisija lahko v skladu s členom 13 sprejme delegirane akte, s katerimi se opredelijo ukrepi, ki jih v skladu z odstavkom 1 sprejmejo države članice.

3. Države članice po potrebi uporabijo določbe, ki jih je Unija sprejela v zvezi z upravnim sodelovanjem v davčnih zadevah ter zlasti iz direktiv Sveta 2011/16/EU in 2010/24/EU. Prav tako uporabijo obstoječe obveznosti poročanja in vzdrževanja podatkov v zvezi s finančnimi transakcijami.

Poglavje IV
Končne določbe

Člen 12
Drugi davki na finančne transakcije

Države članice ne ohranijo ali uvedejo drugih davkov na finančne transakcije, razen davka na finančne transakcije iz te direktive ali davka na dodano vrednost iz Direktive Sveta 2006/112/ES[30].

Člen 13
Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se na Komisijo prenese pod pogoji iz tega člena.

2. Pooblastilo iz členov 2(2) in 11(2) se prenese za nedoločen čas od datuma iz člena 18.

[30] UL L 347, 11.12.2006, str. 1–118.

3. Svet lahko kadar koli prekliče prenos pooblastil iz členov 2(2) in 11(2). S sklepom o preklicu pooblastila preneha veljati pooblastilo iz navedenega sklepa. Preklic začne veljati dan po objavi sklepa v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njem naveden. Na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov ne vpliva.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem uradno obvesti Svet.

5. Delegirani akti, sprejeti v skladu s členoma 2(2) in 11(2), začnejo veljati le, če temu Svet v roku dveh mesecev od uradnega obvestila o navedenem aktu ne nasprotuje ali če pred iztekom navedenega roka Svet uradno obvesti Komisijo, da ne namerava nasprotovati sprejetju akta. To obdobje se na pobudo Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 14
Obveščanje Evropskega parlamenta

Komisija obvesti Evropski parlament o delegiranih aktih, ki jih sprejme Komisija, o kakršnem koli nasprotovanju delegiranim aktom ali o preklicu pooblastila s strani Sveta.

Člen 15
Sprememba Direktive 2008/7/ES

Direktiva 2008/7/ES se spremeni:

(1) Točka (a) člena 6(1) se črta.

(2) Za členom 6 se vstavi naslednji člen:

„Člen 6a

Povezava z Direktivo .../.../EU

Ta direktiva ne posega v Direktivo Sveta …/…/EU[31].“

Člen 16
Klavzula o pregledu

Komisija vsakih pet let in prvič do 31. decembra 2016 Svetu predloži poročilo o uporabi te direktive in, kjer je primerno, predlog za njeno spremembo.

V navedenem poročilu Komisija vsaj preuči vpliv davka na finančne transakcije na pravilno delovanje notranjega trga, finančnih trgov in realnega gospodarstva ter upošteva napredek na področju obdavčevanja finančnega sektorja na mednarodni ravni.

[31] UL L …, …, str. ….

Člen 17
Prenos

1. Države članice najpozneje do 31. decembra 2013 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov in korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

   Navedene predpise uporabljajo od 1. januarja 2014.

   Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Države članice določijo način sklicevanja.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 18
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 19
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik

PRILOGA

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Direktiva Sveta o skupnem sistemu davka na finančne transakcije in spremembi Direktive 2008/7/ES

1.2. Zadevna področja v okviru ABM/ABB

14 05 Davčna politika

1.3. Vrsta predloga/pobude

Predlog se nanaša na **nov ukrep.**

1.4. Cilji

1.4.1. Večletni strateški cilj Komisije, ki naj bi bil dosežen s predlogom

Finančna stabilnost

1.4.2. Specifični cilji in zadevne dejavnosti v okviru ABM/ABB

Specifični cilj št. 3

Razvoj novih davčnih pobud in ukrepov za podporo ciljem politike EU

Zadevne dejavnosti v okviru AMB/ABB

Naslov 14 Obdavčitev in carinska unija; ABB 05 Davčna politika

1.4.3. Pričakovani izid

Preprečevanje razdrobljenosti notranjega trga finančnih storitev glede na to, da se sprejema vedno več neusklajenih nacionalnih davčnih ukrepov.

Zagotovitev, da finančne institucije prevzamejo ustrezen del stroškov zaradi nedavne krize, in zagotovitev pravične obdavčitve zadevnega sektorja glede na druge sektorje.

Oblikovanje ustreznih odvračilnih ukrepov za preveč tvegane transakcije in dopolnitev ureditvenih ukrepov, da se preprečijo prihodnje krize.

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. Potrebe, ki jih je treba kratkoročno ali dolgoročno zadovoljiti

Prispevati k skupnemu cilju stabilnosti v EU po finančni krizi

1.5.2. Dodana vrednost ukrepanja EU

Razdrobljenost finančnih trgov po različnih dejavnostih in državah je mogoče preprečiti ter zagotoviti enako obravnavo finančnih institucij v EU in s tem pravilno delovanje notranjega trga le z ukrepanjem na ravni EU.

1.5.3. Glavna spoznanja iz podobnih izkušenj

Uvedba široko zastavljenega davka na finančne transakcije na nacionalni ravni za doseganje treh navedenih ciljev brez resnega vpliva na selitev se je pokazala za skoraj neizvedljivo (primer Švedske).

1.5.4. Združljivost z drugimi finančnimi instrumenti in možnosti dopolnjevanja

Davki so del globalnega okvira za reševanje. Poleg tega je Komisija predlagala, da se prihodki od davka na finančne transakcije uporabijo kot prihodnji lastni vir sredstev.

1.6. Trajanje ukrepa in finančnega vpliva

Časovno neomejen predlog

1.7. Načrtovani načini upravljanja

Predlog ima finančni vpliv na EU, tako da se bodo zvišali upravni stroški.

Neposredno centralizirano upravljanje – Komisija

Posredno centralizirano upravljanje – prenos izvrševanja na:

osebo, ki se ji zaupa izvedba določenih ukrepov v skladu z naslovom V Pogodbe o Evropski uniji in je določena v zadevnem temeljnem aktu v smislu člena 49 finančne uredbe.

Deljeno upravljanje z državami članicami

Decentralizirano upravljanje s tretjimi državami

Skupno upravljanje z mednarodnimi organizacijami (**določiti**).

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Določbe glede spremljanja in poročanja

Države članice morajo sprejeti ustrezne ukrepe, da se davek na finančne transakcije natančno in pravočasno odmeri, kar vključuje ukrepe za preverjanje.

Ustrezne ukrepe za zagotovitev plačila davka ter spremljanje in preverjanje pravilnega plačila določijo države članice.

2.2. Sistem upravljanja in nadzora

2.2.1. Ugotovljena tveganja

1. Zamude pri prenosu direktive na ravni držav članic 2. Tveganje za davčno utajo, izogibanje davkom in zlorabo na področju davkov 3. Tveganje za selitev

2.2.2. Načrtovani načini nadzora

Člen 11 Direktive vključuje posebne določbe v zvezi s preprečevanjem davčne utaje, izogibanja davkom in zlorabe na področju davkov: delegirane akte in upravno sodelovanje v davčnih zadevah. Tveganje za selitev se obravnava z izbiro ustreznega sklopa davčnih stopenj in široko opredelitvijo davčne osnove.

2.3. Ukrepi preprečevanja goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in proračunske vrstice odhodkov

- Obstoječe proračunske vrstice odhodkov

Po vrsti, v skladu z razdelki večletnega finančnega okvira in proračunskimi vrsticami.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka [poimenovanje……….]	dif./nedif. (1)	držav Efte[2]	držav kandidatk[3]	tretjih držav	v smislu člena 18(1)(a) finančne uredbe
	[XX YY YY YY]	dif./nedif.	DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

- Zahtevane nove proračunske vrstice

Po vrsti, v skladu z razdelki večletnega finančnega okvira in proračunskimi vrsticami.

Razdelek večletnega	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek

1 dif. = diferencirana sredstva/nedif. = nediferencirana sredstva.

2 Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.

3 Države kandidatke in, če je ustrezno, potencialne države kandidatke z zahodnega Balkana.

finančnega okvira	številka [razdelek……]	dif./nedif.	držav Efte	držav kandidatk	tretjih držav	v smislu člena 18(1)(a) finančne uredbe
	[XX YY YY YY]		DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

3.2. Ocenjeni učinek na odhodke

3.2.1. Povzetek ocenjenega učinka na odhodke

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	Številka	[Razdelek ……...……]

GD: <…….>			Leto **N**[4]	Leto **N + 1**	Leto **N + 2**	Leto **N + 3**	… vstavite ustrezno število let glede na trajanje učinka (prim. točka 1.6)			**SKUPAJ**
• Odobritve za poslovanje										
Številka proračunske vrstice	obveznosti	(1)								
	plačila	(2)								
Številka proračunske vrstice	obveznosti	(1a)								
	plačila	(2a)								
Odobritve upravne narave, ki se financirajo iz sredstev posebnih programov[5]										
Številka proračunske vrstice		(3)								
Odobritve za GD <…….>, **SKUPAJ**	obveznosti	= 1 + 1a +3	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.
	plačila	= 2 + 2a +3	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.

• Odobritve za poslovanje, SKUPAJ	obveznosti	(4)	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.
	plačila	(5)	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.
• Odobritve upravne narave, ki se financirajo iz sredstev posebnih programov, SKUPAJ		(6)								

[4] Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

[5] Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanju programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

Odobritve za RAZDELEK <….> večletnega finančnega okvira, **SKUPAJ**	obveznosti	= 4 + 6	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.
	plačila	= 5 + 6	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.

Če predlog/pobuda vpliva na več razdelkov:

• Odobritve za poslovanje, SKUPAJ	obveznosti	(4)								
	plačila	(5)								
• Odobritve upravne narave, ki se financirajo iz sredstev posebnih programov, SKUPAJ		(6)								
Odobritve za RAZDELKE 1 do 4 večletnega finančnega okvira (referenčni znesek), **SKUPAJ**	obveznosti	= 4 + 6	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.
	plačila	= 5 + 6	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.

Razdelek večletnega finančnega okvira	**5**	„Upravni odhodki“

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto **2013**	Leto **2014**	Leto **2015**	Leto **2016**	Od leta **2017 naprej**
GD: TAXUD					
• Človeški viri	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
• Drugi upravni odhodki	0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
GD TAXUD, **SKUPAJ**	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

Odobritve za RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira, **SKUPAJ**	(obveznosti, skupaj = plačila, skupaj)	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto **2013**	Leto **2014**	Leto **2015**	Leto **2016**	Od leta **2017 naprej**
Odobritve za RAZDELKE 1 do 5 večletnega finančnega okvira, **SKUPAJ**	obveznosti	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
	plačila	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

3.2.2. Ocenjeni učinek na odobritve za poslovanje

– **X** Predlog/pobuda ne zahteva porabe odobritev za poslovanje.

3.2.3. Ocenjeni učinek na odobritve upravne narave

3.2.3.1. Povzetek

– **X** Predlog/pobuda zahteva porabo odobritev upravne narave, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto **2013**	Leto **2014**	Leto **2015**	Leto **2016**	Od leta **2017 naprej**
RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira					
Človeški viri	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
Drugi upravni odhodki	0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
Seštevek za RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
Odobritve zunaj RAZDELKA 5[6] večletnega finančnega okvira					
Človeški viri					
Drugi odhodki upravne narave					
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.
SKUPAJ	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

3.2.3.2. Ocenjene potrebe po človeških virih

– **X** Predlog/pobuda zahteva porabo človeških virov, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

Ocena v celih številkah (ali do največ enega decimalnega mesta natančno)

[6] Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanju programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

		Leto **2013**	Leto **2014**	Leto **2015**	Leto **2016**	Od leta **2017 naprej**
• Kadrovski načrt (za uradnike in začasno osebje)						
14 01 01 01 (sedež ali predstavništva Komisije)		0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
14 01 01 02 (delegacije)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 05 01 (posredne raziskave)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 01 (neposredne raziskave)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
• Zunanje osebje (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)[7]						
14 01 02 01 (PU, ZU, NNS iz „splošnih sredstev“)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 02 02 (PU, ZU, MSD, LU in NNS na delegacijah)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 04 ***yy***[8]	– na sedežu[9]	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	– na delegacijah	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 05 02 (PU, ZU, NNS – posredne raziskave)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 02 (PU, ZU, NNS – neposredne raziskave)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Druge proračunske vrstice (navedite)						
SKUPAJ		0,254	0,762	0,762	0.762	0,762

14 je zadevno področje ali naslov proračuna.

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem, že dodeljenim za upravljanje tega ukrepa in/ali prerazporejenim v GD, po potrebi dopolnjenim z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasno osebje	Sedanja razporeditev osebja v GD TAXUD ne upošteva v celoti vprašanja glede skupnega sistema davka na finančne transakcije, zato bo potrebna notranja prerazporeditev. Glavne naloge dodeljenih uradnikov bodo: priprava tehničnih podrobnosti o praktičnem delovanju davka za pomoč pri pogajalskem postopku, spremljanje nadaljnjega izvajanja, priprava pravnih razlag in delovnih dokumentov, prispevek k delegiranim aktom glede določb za preprečevanje izogibanja davkom/zlorabe na področju davkov, priprava postopkov za ugotavljanje kršitev, če je ustrezno, itd.

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

– **X** Predlog/pobuda je skladna z veljavnim večletnim finančnim okvirom.

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

– V predlogu/pobudi ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb.

---

7 PU = pogodbeni uslužbenec; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mlajši strokovnjak v delegaciji; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak.

8 V okviru zgornje meje za zunanje osebje iz odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

9 Zlasti za Strukturne sklade, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropski sklad za ribištvo (ESR).

3.3. Ocenjeni vpliv na prihodke

– **X** Predlog/pobuda nima finančnega vpliva na prihodke.